

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. E terra sancta ejectos hostes Dei, vt amici Dei eam haberent, quam & ipsam meliorem, vel deteriozem habuerunt, prout ipsi meliores vel deteriores fuerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bilis est. Fructus iste vix uno anno crescit, & maturatur. Arbor
 cito deficit: est enim eius periodus trium annorum, ut plurimum: qui
 inarescente, alia ex radice prodire incipit: & hac iterum postea are-
 scente, procedit tertia, & sic deinceps. Folia eius arboris longa sunt in-
 star hominis stature: lata usque adeo, ut duo rotum hominum conti-
 nent. Vinum terra sancta pretiosum valde est, & suave, præcipue in
 ca Bethlehem, & nonnulli eadem vitis, ter in anno, fert vvas, & ma-
 turat omnes, suo tempore. Ficus, malograna, oleum, mel, pepores, sa-
 truli Babylonici, & omnium generum legumina, & frumentum opti-
 mum, in terra sancta, optime colliguntur. Panem adeo sapidum &
 licatum non comedi, qualem in Hierusalem. Sues siluestres, lepores,
 capreoli, dama, perdices, coturnices, quantum ibi abundant, penè est
 incredibile dictu. Plurimum est ibi leonum & vrsorum, aliarumq; fer-
 rorum; camelorum autem incredibilis multitudo, quorum ego in
 genere pascentium vidi tria millia, pluresq; etiam dromedarios. Vbi
 unicornios. Deniq; illic extant omnia mundi bona; & vere terra illa
 fuit rivus lactis & mellis.

VIII.

Quis non putet eiusmodi verbis describi Paradisum?
 Quis terram talem non iudicet diuinæ promissioni convenien-
 tem? In qua non nisi Numinis serui & amici digni fuerunt hi-
 bitare: hostes autem Dei ac seelerati idololatrarum merito inde sunt
 exturbati; & rursus, commerentibus Iudæis, Saraceni intromi-
 si. Sub quibus, cum eadem extiterit fertilitas, intelligimus eam
 fertilitatem è soli bonitate cælique naturali benignitate; nec
 autem, præter naturæ ordinem, atque prodigiosè, profluxisse.
 Quare, nec amisso Paradiso, terra spinas & tribulos germinans
 illiberaliter est aspernanda; quæ adhuc faciem tam amœnam re-
 tinet; & hominibus, tanquam mater, præbet alimenta. Ut præ-
 inde contemnenda sint sellulariorum opprobriamenta; ex ple-
 beia face, contra terram, tanquam nouerçam, ausu sacrerimus
 vociferantia. Nouerint illi, se terræ filios, agnoscant suam vilis-
 simam, & cælo se submittant, omnia, quæ illis necessaria sunt ad
 vitam, submittentur. Si insolent, merito illis pabulum subde-
 dit mundi Rector, sicut equo ferocienti. Qua de causa etiam, in
 ipsa terra illa lactea, & mellea regione, diuina prouidentia, sin-
 gulari iudicio, Israëlitis, quando Deum coluerunt, & mandata
 eius

eius religiosè obseruarunt, paulò ante commemoratam vbertatem abundantius indulgit, & auxit. Quòd si verò à religione ad idololatriam prolapsi, diuinas leges insuper habuerunt, scelerosamque coeperunt agitare vitam; ex ipsa illa terræ vbertate subtracta, per sterilitatem, eis ostendit, steriles illos esse ad virtutem pietatemque exercendam. *Si obedieritis mandatis meis, ait Dominus; dabo pluuiam terra vestra temporaneam, & serotinam; ut colligatis frumentum & vinum, & oleum, fanumque ex agris, ad pascenda iumenta, & ut ipsi comedatis ac saturemini. Cauete, ne recedatis à Domino, seruiatisq; dijs alienis, & adoretis eos; iratusq; Dominus claudat calum, & pluuia non descendant, nec terra det germen suum, pereatisq; velociter de terra optima, quam daturus est vobis. Et rursum. Si in præceptis meis ambulaueritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis ea, dabo vobis pluuias, temporibus suis, & terra gignet germen suum, & pomis arbores replebuntur. Apprehendet messium trituratura vindemiam, & vindemia occupabit sementem: & comedetis panem vestrum in saturitate, & absq; pauore habitabitis in terra vestra. Comedetis vetustissima veterum, & vetera, nouis superuenientibus, proieciatis. Sin autem non obedieritis mihi, dabo vobis calum desuper sicut ferrum, & terram anciam. Consumetur in cassum labor vester; non proferet terra germen, nec arbores poma prebebunt. Peculiaris hæc Dei prouidentia & compensatio, inde quoque, stupenda ratione eluxit: quia, ne solliciti essent Hebræi in annum octauum, & penuriam metuerent, eò quòd anno septimo terram colere, vetarentur, annus sextus triplicatos fructus produxit. Clarè id indicant verba sacra. Quòd si dixeritis; *Quid comedemus, anno septimo, si non seuerimus, neq; collegerimus fruges nostras? Dabo benedictionem meam vobis in anno sexto, & faciet fructum trium annorum: seretisq; anno octauo, & comedetis veteres fruges usq; ad nonum annum: donec noua nascantur, edetis vetera.* Hoc tam admirabile Dei beneficium, declarauit, quæ nihil negligatur in temporalibus, si Deo non subducatur, quod Dei est. Sed & rursus, quia hoc eodem beneficio, tempore Machabæorum, priuati fuerunt Iudæi, patuit, terram diuino se nutui, hominumque moribus accommodare. Facta est enim deterior, postquam & Iudæi facti sunt deteriores.*

Deuteron. 17.
13.

Leuit. 16. 30.

Leuit. 25. 20.

Machab. 6.